

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 305/2011”

(COM(2022) 144 final)

(2023/C 75/23)

Sprawozdawca: **Manuel GARCÍA SALGADO**

Współsprawozdawca: **Domenico CAMPOGRANDE**

Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 18.5.2022 Rada Unii Europejskiej, 30.5.2022
Podstawa prawna	Artykuł 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Komisja Konsultacyjna ds. Przemian w Przemśle (CCMI)
Data przyjęcia przez sekcję	13.9.2022
Data przyjęcia na sesji plenarnej	27.10.2022
Sesja plenarna nr	573
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	139/0/0

1. Wnioski i zalecenia

1.1. EKES uważa, że Komisja Europejska (KE) nie proponuje krótkoterminowych rozwiązań, które pozwoliłyby zaradzić obecnemu opóźnieniu publikacji nowych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jej celem jest zmiana rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych⁽¹⁾, która – nawet jeśli zakończy się sukcesem – przyniesie efekty dopiero po 10 latach.

1.2. EKES z niepokojem zauważa, że proponowany okres przejściowy między obecnym a zmienionym rozporządzeniem wynosi 20 lat, co może powodować problemy praktyczne, gdyż stopniowe wprowadzanie zharmonizowanych specyfikacji technicznych przez 20 lat to zbyt długi czas. Obecnie system normalizacji nie sprawdza się, ponieważ nie dysponuje środkami umożliwiającymi reagowanie na kwestie poruszone przez KE i odpowiedzenie na wytyczone priorytety polityczne.

1.3. EKES z zaniepokojeniem spostrzega, że chociaż KE przedstawiła państwom członkowskim kilka wariantów politycznych, powraca do starego podejścia, zgodnie z którym normy techniczne są opracowywane przez organy regulacyjne na szczeblu europejskim, co jest szczególnie niepokojące, ponieważ taki scentralizowany proces ograniczałby możliwość wyrażania opinii przez mniejszych członków branży i uwzględniania ich poglądów.

1.4. EKES, w porozumieniu z sektorem budowlanym, popiera opracowanie wariantu, który byłby alternatywny wobec przedstawionego przez Komisję Europejską i w którym centralnym elementem pozostawałaby normalizacja. Konieczne będzie kontynuowanie dyskusji i zachęcenie wszystkich zainteresowanych stron (państwa członkowskie, Europejski Komitet Normalizacyjny – CEN, KE itp.) do współpracy w celu zaproponowania realnego rozwiązania, gdzie zharmonizowane normy będą odgrywały zasadniczą rolę w systemie. Celem jest zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron w dialog, który zmierzałby do znalezienia odpowiedniego systemu umożliwiającego swobodny przepływ wyrobów budowlanych. W tym procesie bardzo ważnym narzędziem jest dialog społeczny z pracodawcami i pracownikami oraz udział zainteresowanych grup społecznych w normalizacji.

1.5. Chociaż EKES przyznaje, że normalizacja jest często postrzegana jako oddolny proces inicjowany przez branżę, niezwykle ważne jest zapewnienie, aby wszystkie zainteresowane strony współpracowały ze sobą w sposób elastyczny, aby wyposażyć się w aktualne normy, nieodzowne dla umożliwiania zrównoważonego rozwoju i cyfryzacji, przy jednoczesnym ułatwianiu innowacji w sektorze budowlanym. Proces ten należy również wspierać za pomocą dialogu społecznego i zapewnić udział pracodawców, pracowników i zainteresowanych grup społecznych w normalizacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

1.6. Zdaniem EKES-u dobrze funkcjonujące europejskie ramy regulacyjne w zakresie wyrobów budowlanych, włączone do systemu normalizacji, będą nie tylko zaspokajały potrzeby przemysłu, ale również służyły całemu społeczeństwu, w związku z czym ważne jest zaangażowanie partnerów społecznych. Pozwoli to Unii Europejskiej wdrożyć cyfrowy rynek wewnętrzny, odbudowę gospodarczą po pandemii COVID-19, plany strategiczne Europejskiego Zielonego Ładu oraz cele gospodarki o obiegu zamkniętym.

1.7. EKES zauważa, że w proponowanym nowym rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych mowa jest o obowiązkowym stosowaniu europejskich metod oceny, klasyfikacji i kryteriów przez wszystkie podmioty sektora budowlanego. Dotyczy to ponad trzech milionów przedsiębiorstw w UE, z których większość stanowią MŚP. Te wymogi muszą być uzasadnione i proporcjonalne i nie mogą wiązać się z niepotrzebnymi obciążeniami biurokratycznymi i administracyjnymi, zwłaszcza jeśli ich wartość dodana jest ograniczona. EKES sądzi, że problem ten został niedoceniony w proponowanym zmienionym rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów.

1.8. EKES wyraża przekonanie, że pożądana byłaby kompletna deklaracja właściwości użytkowych, a także dostosowanie art. 6 i załącznika III do wymogów wskazanych w załączniku I, ponieważ wyroby budowlane posiadające oznakowanie CE nie gwarantują zgodności z podstawowymi wymogami dotyczącymi obiektów budowlanych. Uniemożliwia to powstanie jednolitego europejskiego rynku wewnętrznego wyrobów budowlanych, państwa członkowskie bowiem mogą być zobowiązane na podstawie art. 8 do zapobiegania wprowadzaniu do obrotu i wykorzystywaniu takich wyrobów budowlanych, co może zagrażać bezpieczeństwu placów budowy.

1.9. EKES podkreśla, że należy ulepszyć lub dalej rozwinąć procedury związane z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych, w szczególności odnośnie do normalizacji i określenia powiązań z krajowymi normami wykonawczymi. Należy zadbać o to, by Komisja Europejska wprowadziła wszystkie wymogi dotyczące badań, właściwości użytkowych bądź charakterystyk jako normy zharmonizowane. Jeżeli tak się nie stanie, powinna istnieć możliwość przyjmowania krajowych wymogów dotyczących wyrobów budowlanych w przypadku, gdy pojawiają się szczególne zastrzeżenia krajowe co do stosowania wyrobów budowlanych. To oznaczałoby, że wymogi i załączniki krajowe musiałyby być zatwierdzane na pewien czas. W przypadku gdy deklaracja właściwości użytkowych jest obszerniejsza, należy podjąć niezbędne kroki w celu osiągnięcia dopasowania w fazie robót (projekt, montaż itp.), zarówno odnośnie do treści informacji, jak i ich wiarygodności.

1.10. EKES zauważa problem, że proponowane zmienione rozporządzenie nie określa mechanizmu gromadzenia informacji o produktach, o których mowa w specyfikacjach dotyczących zamówień publicznych, ze względu na jego włączenie do nowego art. 7. Gromadzenie właściwości i charakterystyk, które odpowiadają potrzebom wszystkich nabywców publicznych, do wszystkich zastosowań, będzie ogromnym, niekończącym się zadaniem.

1.11. EKES uważa za bardzo istotne, aby wysiłki podejmowane przez przedsiębiorstwa budowlane w celu wdrożenia obiegu zamkniętego nie zostały opóźnione, utrudnione lub nawet przerwane ze względu na brak jasności regulacyjnej w nowym rozporządzeniu. Dlatego niezbędne jest rozporządzenie wyjaśniające, aby zapobiec przerwaniu działań na rzecz osiągnięcia obiegu zamkniętego.

1.12. EKES uważa, że proponowane zmienione rozporządzenie musi zawierać jasne i proporcjonalne przepisy uwzględniające to, że w przypadku wyrobów ponownie użytych lub poddanych regeneracji, tj. wyrobów wprowadzonych 20, 50 lub 150 lat temu, nie ma żadnych informacji, gdyż w przypadku tych produktów z oznakowaniem CE informacje na temat właściwości użytkowych są dostępne jedynie lokalnie.

1.13. EKES wyraża przekonanie, że dla konkurencyjności sektora jest ważne, aby wniosek w sprawie zmienionego rozporządzenia stanowił narzędzie, które nie tylko umożliwia wprowadzanie innowacyjnego produktu do obrotu, lecz także ułatwia jego stosowanie. To wymaga, aby europejskie dokumenty oceny technicznej zawierały również informacje, które będą łagodziły niechęć użytkowników do rozpoczęcia korzystania z innowacji.

1.14. EKES zaznacza, że musi być jasne, że termin „wyrób budowlany” nadal odpowiada jedynie definicji zawartej w art. 2 ust. 1 obecnego rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych i że nie rozszerza się jej. Nie jest jasne, co w projekcie nowego rozporządzenia oznacza termin „usługa”. Należy dopilnować, aby z zakresu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych w dalszym ciągu były wyłączone wyroby wykonywane na zamówienie.

1.15. EKES aprobuje pozytywną ocenę wniosku KE przez EU-OSHA, jeśli chodzi o dodatkowe kryteria odnoszące się do wymogów w zakresie funkcjonalności i bezpieczeństwa wyrobów budowlanych, w szczególności kryteria w zakresie środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, często związane z gospodarką o obiegu zamkniętym i zrównoważonym rozwojem. Wszystko to wzmacnia dowody na pozytywny wpływ dobrego zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy.

1.16. EKES wyraża zaniepokojenie, ponieważ regulacje krajowe na ogół dopuszczają stosowanie pod nawierzchniami dróg – odpadów zanieczyszczonych (zawierających do pewnego odsetka starą smołę, polichlorowany bifenyl, fencyklidynę, starą wełnę mineralną); lub też takie odpady są umieszczane na specjalnych składowiskach odpadów. Odpady z budowy i demontażu obiektów budowlanych stanowią ponad jedną trzecią wszystkich odpadów wytwarzanych w UE ⁽²⁾. Ponadto w pewnych obszarach występują sprzeczne interesy – przykładem jest kwestia, czy podglebie podczas budowy dróg i innej infrastruktury nie jest wykorzystywane jako duże składowisko odpadów budowlanych.

1.17. EKES wyraża zaniepokojenie, że przygotowanie do ponownego użycia, regeneracji i recyklingu wymaga wdrożenia rozwiązań projektowych, takich jak ułatwienie oddzielania części składowych i materiałów na etapie recyklingu oraz unikanie materiałów mieszanych lub o skomplikowanym składzie, co z kolei będzie oznaczało poważne narażenie pracowników na te substancje. EU-OSHA wspiera przedsiębiorstwa, które zaproponowały innowacyjne rozwiązania takich problemów, jak na przykład usunięcie niebezpiecznych rozpuszczalników z analizy zregenerowanych materiałów w sektorze budowy i naprawy dróg. Dlatego EKES uważa, że te istotne aspekty z punktu widzenia bezpieczeństwa i higieny pracy muszą zostać uwzględnione w nowym rozporządzeniu. EKES uważa, że rozporządzenie musi zapewniać nie tylko miejsca pracy i postępowanie gospodarcze, ale także poprawę sytuacji społeczno-gospodarczej i środowiskowej w oparciu o zasady społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (CSR) i stosowne rozporządzenie.

1.18. EKES sądzi, że aby osiągnąć główne cele wniosku, należy go znacznie zmodyfikować.

2. Uwagi ogólne

2.1. W opublikowanym w 2016 r. sprawozdaniu Komisji z wdrażania rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych stwierdzono pewne niedociągnięcia w jego wdrażaniu. W ocenie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, w opiniach platformy REFIT oraz informacjach zwrotnych od państw członkowskich i zainteresowanych stron wyraźnie wskazano niedociągnięcia ram, które utrudniają funkcjonowanie jednolitego rynku wyrobów budowlanych, a zatem nie pozwalają osiągnąć celów rozporządzenia w sprawie tych wyrobów.

2.2. W komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽³⁾, Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym i komunikacie w sprawie fali renowacji ⁽⁴⁾ podkreślono rolę rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych jako elementu wysiłków na rzecz zapewnienia energooszczędnych i zasobooszczędnych budynków i renowacji oraz jako sposobu uwzględnienia kwestii zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych i przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym. We wniosku dotyczącym zmienionej dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków ⁽⁵⁾ zwrócono uwagę na znaczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia budynków i materiałów budowlanych do celów obliczania współczynnika globalnego ocieplenia dla nowych budynków po 2030 r.

2.3. W strategii leśnej UE i w komunikacie w sprawie zrównoważonego obiegu węgla ⁽⁶⁾ zapowiedziano – w kontekście zmiany rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych – opracowanie metodyki i solidnej, przejrzystej normy w zakresie ilościowego określania korzyści dla klimatu wynikających z produktów budowlanych oraz z wychwytywania i utylizacji dwutlenku węgla.

2.4. Zarówno Parlament Europejski, jak i Rada wezwały do podjęcia działań w celu promowania obiegu zamkniętego wyrobów budowlanych, zająć się barierami na jednolitym rynku wyrobów budowlanych oraz przyczynienia się do osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu i Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym.

2.5. Dwa ogólne cele przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych to: 1) stworzenie prawidłowo funkcjonującego jednolitego rynku wyrobów budowlanych oraz 2) przyczynienie się do osiągnięcia celów transformacji ekologicznej i cyfrowej, w szczególności nowoczesnego, efektywnego rynku w zakresie wykorzystywania zasobów i w zakresie konkurencji.

2.6. Rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych znacząco ogranicza możliwości spójnego i zharmonizowanego deklarowania przez sektor właściwości użytkowych jego wyrobów oraz możliwości różnicowania produktów pod względem realizacji celów klimatycznych, efektywności środowiskowej i wyników w zakresie zrównoważonego rozwoju. Znacznie ogranicza również możliwości państw członkowskich, jeśli chodzi o ustanawianie krajowych wymogów dotyczących budynków lub uwzględnianie w zamówieniach publicznych kryteriów dotyczących celów zrównoważonego rozwoju bez narażania na szwank funkcjonowania jednolitego rynku.

⁽²⁾ https://environment.ec.europa.eu/topics/waste-and-recycling/construction-and-demolition-waste_pl

⁽³⁾ COM(2019) 640 final.

⁽⁴⁾ COM(2020) 662 final.

⁽⁵⁾ COM(2021) 802 final.

⁽⁶⁾ COM(2021) 800 final.

2.7. W komunikacie „Nowa strategia przemysłowa dla Europy”⁽⁷⁾ z marca 2020 r. przedstawiono plan zmierzający do tego, aby przemysł UE przeprowadził dwojaką transformację – ekologiczną i cyfrową. W komunikacie aktualizującym nową strategię przemysłową z 2020 r. wskazano budownictwo jako jeden z priorytetowych ekosystemów, przed którymi stoją najważniejsze wyzwania związane z realizacją celów w zakresie klimatu i zrównoważonego rozwoju oraz z przeprowadzeniem transformacji cyfrowej, od których zależy jego konkurencyjność.

2.8. Wniosek dotyczący rozporządzenia uchylającego obecne rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych ma naprawić stwierdzone niedostatki tego rozporządzenia oraz uwzględnić cele Europejskiego Zielonego Ładu i Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym odnośnie do wyrobów budowlanych. Poprawa podstawowego funkcjonowania ram określonych w rozporządzeniu, w szczególności procesu normalizacji, jest niezbędna do osiągnięcia celów polityki. We wniosku nie uwzględnia się jednak niezbędnych aspektów związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy ani innymi zaleceniami EU-OSHA.

2.9. EKES uważa, że niezwykle ważne są kształcenie, szkolenie, przekwalifikowanie, uczenie się przez całe życie i certyfikacja oraz że dla przyszłości przemysłu jest istotne, aby odbywały się one w drodze dialogu społecznego. EKES zauważa również, że nabycie niezbędnych umiejętności wymaga czasu i finansowania.

3. Uwagi szczegółowe

3.1. Normalizacja odgrywa w europejskim sektorze budowlanym zasadniczą rolę. Jest głównym filarem rynku wewnętrznego, ułatwia swobodny przepływ wyrobów budowlanych w UE i pobudza działalność budowlaną. Ta ważna rola została uznana w prawodawstwie europejskim, w szczególności w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych i rozporządzeniu w sprawie normalizacji europejskiej⁽⁸⁾.

3.2. Celem prac normalizacyjnych w zakresie zrównoważonego charakteru obiektów budowlanych powinna być równoprawna ocena środowiskowych, gospodarczych i społecznych aspektów zrównoważonego charakteru produktów, budynków i usług oraz informowanie konsumentów (najlepiej poprzez oznakowanie).

3.3. Bez aktualnych norm nie byłoby możliwe osiągnięcie ani utrzymanie rynku wewnętrznego wyrobów budowlanych. Jednak w ostatnich latach włączanie norm do systemu regulacyjnego często się nie udało, co doprowadziło do obniżenia wydajności w sektorze budowlanym i wyrządziło szkody rynkowi wewnętrznemu, w tym spowodowało większe koszty bezpośrednie lub pośrednie dla przedsiębiorstw (zwłaszcza małych i średnich).

3.4. KE może ustanawiać normy dotyczące opracowywania norm zharmonizowanych w oparciu o zastosowania norm. KE przyjęła jednak bierną postawę i nie stosowała tego podejścia, przez co Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) był zmuszony kontynuować pracę w oparciu o nieaktualne zlecenia normalizacji, zniechęcając ekspertów do pracy nad normami, które często są blokowane z przyczyn od nich niezależnych.

3.5. KE odnotowuje problemy związane z obecną procedurą normalizacji za pośrednictwem CEN (którą z pewnością można by ulepszyć). Skłoniły one KE do zablokowania wielu norm. EKES uważa, że rozwiązanie zaproponowane przez KE, a mianowicie stosowanie coraz większej liczby aktów delegowanych, nie może zadowalać, gdyż stawia pracodawców, pracowników oraz zainteresowane grupy społeczne poza obrębem procesu normalizacji. Istnieje też wiele norm zablokowanych przez KE, w związku z czym należy znaleźć krótkoterminowe rozwiązanie w kwestii sposobu ich odblokowania. EKES żywi wątpliwości, czy ta forma rozszerzenia kompetencji nie doprowadzi ostatecznie do nakładania się kompetencji Komisji i państw członkowskich. Uważa, że to rozwiązanie powinno być stosowane jedynie w wyjątkowych przypadkach, gdy jego wdrożenie jest należycie uzasadnione, oraz że trzeba ustanowić zestaw jasnych warunków umożliwiających jego wykorzystanie.

3.6. We wniosku KE dotyczącym nowego rozporządzenia wspomina się o oddziaływaniu zarządzania łańcuchem dostaw oraz praktyk w zakresie zamówień publicznych na środowisko, bezpieczeństwo i higienę pracy, co pobudza stosowanie i komercjalizację produktów i materiałów wysokiej jakości. EU-OSHA również wskazała na ten fakt jako istotny czynnik wpływu, mogący prowadzić do większego wykorzystania produktów, które są przyjazne dla środowiska i bezpieczniejsze dla pracowników.

3.7. Nowy projekt agencji EU-OSHA pod nazwą LIFT-OSH (instrumenty wspierające na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy) wzmacnia dowody na pozytywny wpływ dobrego zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy.

⁽⁷⁾ COM(2020) 102 final.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

3.8. EKES wyraża zaniepokojenie, że przygotowanie do ponownego użycia, regeneracji i recyklingu wymaga wdrożenia rozwiązań projektowych, takich jak ułatwienie oddzielania części składowych i materiałów na etapie recyklingu oraz unikanie materiałów mieszanych lub o skomplikowanym składzie, co z kolei będzie oznaczało poważne narażenie pracowników na te substancje. EU-OSHA wspiera przedsiębiorstwa, które zaproponowały innowacyjne rozwiązania takich problemów, jak na przykład usunięcie niebezpiecznych rozpuszczalników z analizy zregenerowanych materiałów w sektorze budowy i naprawy dróg. Dlatego EKES sądzi, że te istotne aspekty z punktu widzenia bezpieczeństwa i higieny pracy muszą zostać uwzględnione w nowym rozporządzeniu. Uważa, że rozporządzenie musi zapewniać nie tylko miejsca pracy i postęp gospodarczy, ale także poprawę sytuacji społeczno-gospodarczej i środowiskowej w oparciu o zasady społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (CSR) i stosowne rozporządzenie.

3.9. W proponowanym zmienionym rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych wspomina się, że z myślą o zapewnieniu bezpieczeństwa i ochrony środowiska oraz wypełnieniu ewentualnej luki regulacyjnej wyroby budowlane produkowane na placu budowy w celu ich natychmiastowego wbudowania w obiektach budowlanych podlegałyby tym samym przepisom, co inne wyroby budowlane wprowadzane do obrotu przez producentów. Komitet uważa, że taka luka regulacyjna nie istnieje, gdy produkty te nie są wprowadzane do obrotu. Przedsiębiorcy budowlani produkujący wyroby na miejscu w celu ich natychmiastowego włączenia do obiektów (np. nadproża betonowe, natryskowa pianka poliuretanowa, okna i futryny drzwiowe itp.) podlegają wymogom regulacyjnym mającym zastosowanie do (części) obiektów budowlanych i są one zazwyczaj, jeśli nie zawsze, oparte na dokładnie tych samych wymogach technicznych, co w przypadku producentów, tj. chodzi o prowadzenie systemu zakładowej kontroli produkcji, sporządzanie dokumentacji technicznej, ocenianie wyrobów, deklarowanie właściwości użytkowych i zgodności oraz umieszczanie oznakowania CE. Ten niepotrzebny przepis byłby szczególnie szkodliwy dla MŚP.

3.10. Artykuł 7 proponowanego zmienionego rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych rozszerza zakres stosowania na wszystkie wymogi dotyczące wyrobów wymienione w specyfikacjach zamówień publicznych. Nie określono w nim jednak mechanizmu gromadzenia takich informacji, które mogą odnosić się do szerokiego i zróżnicowanego zbioru obiektów budowlanych, takich jak zagrody dla psów policyjnych, budynki administracyjne władz, autostrady, obiekty jądrowe itp. EKES wyraża zaniepokojenie w kwestii możliwości gromadzenia wszystkich informacji dotyczących właściwości i charakterystyk oraz w kwestii tego, jak ustalić odpowiednie metody oceny, które odpowiadałyby potrzebom wszystkich publicznych podmiotów zamawiających odnośnie do wszystkich zastosowań. Ponadto w zależności od zamierzonego zastosowania wiarygodność poszukiwana przez publiczne podmioty zamawiające też będzie bardzo zmienna (wiarygodność właściwości użytkowych membran wodoszczelnych, które mają zostać zastosowane na zagrodzie dla psów, będzie inna niż w przypadku tego samego wyrobu zastosowanego na dachu muzeum sztuk pięknych) i może nie odpowiadać systemom oceny i weryfikacji określonym w proponowanym zmienionym rozporządzeniu. EKES zastanawia się, czy takie podejście jest realistyczne.

Bruksela, dnia 27 października 2022 r.

Christa SCHWENG
Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
